

**Rådets afgørelse
af 24. juni 1988 om ordningen for
Fællesskabernes egne indtægter**

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLES-
SKABER HAR –

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 199 og 201,

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 171 og 173,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets afgørelse (85/257/EØF, Euratom) af 7. maj 1985 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter⁴⁾, senest ændret ved Den Europæiske Fælles Akt, blev den maksimalsats, som anvendes på det ensartede grundlag for merværdiafgiften, (momsen), og som tidligere var blevet fastsat til 1 pct. ved Rådets afgørelse af 21. april 1970 angående udskiftning af medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter⁵⁾, i det følgende benævnt »afgørelsen af 21. april 1970«, forhøjet til 1,4 pct. for hver medlemsstat;

loftet på 1,4 pct. har vist sig at være utilstrækkeligt til dækning af Fællesskabets anslåede udgifter;

undertegnelsen af Den Europæiske Fælles Akt har åbnet nye perspektiver for Fællesskabet; i artikel 8 A i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er det bestemt, at det indre marked skal gennemføres inden den 31. december 1992;

Fællesskabet bør råde over stabile og sikre indtægter, således at det kan sanere den nuværende situation og gennemføre de fælles politikker; disse indtægter bør baseres på de udgifter, der anses for nødvendige hertil, og som er fastsat i de finansielle overslag i den interinstitutionelle

aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som får virkning den 1. juli 1988;

på mødet i Bruxelles den 11., 12. og 13. februar 1988 nåede Det Europæiske Råd frem til en række konklusioner herom;

ifølge disse konklusioner vil Fællesskabet indtil 1992 kunne disponere over et maksimalt beløb i egne indtægter svarende til 1,2 pct. af medlemsstaternes samlede årlige bruttonationalindkomster i markedspriser, i det følgende benævnt »BNI«;

for at dette loft kan overholdes, må det samlede beløb for de egne indtægter, der stilles til Fællesskabets rådighed for perioden 1988–1992, ikke i noget år overstige en bestemt procentsats af Fællesskabets samlede BNI for det pågældende år; denne procentsats skal fremkomme ved anvendelsen af de grundprincipper, som er fastsat for væksten i Fællesskabets udgifter i Det Europæiske Råds konklusioner vedrørende budgetdisciplin og budgetforvaltning, med en sikkerhedsmargen på 0,03 pct. af Fællesskabets BNI med henblik på uforudsete udgifter; et samlet loft på 1,30 pct. af medlemsstaternes BNI fastsættes for forpligtelsesbevillingerne, og det bør sikres, at udviklingen i forpligtelsesbevillingerne og betalingsbevillingerne styres; disse lofter bør gælde indtil denne afgørelse ændres;

for at der kan skabes større overensstemmelse mellem de beløb, som de enkelte medlemsstater indbetaler, og deres bidragsevne, bør sammensætningen af Fællesskabets egne indtægter ændres og udvides; det vil derfor være hensigtsmæssigt:

- at fastsætte den maksimalsats, som skal anvendes på de enkelte medlemsstaters ensartede beregningsgrundlag for merværdiafgiften, til 1,4 pct., idet dette grundlag dog ikke kan overstige 55 pct. af landets BNI,
- at indføre en supplerende indtægtskilde, som åbner mulighed for at sikre budgetmæs-